

Afstemning afgaves 13 Stemmer for og 16 imod Forslaget, og et Navneopraab saaledes paa Grund af den ringe Forskjel i Stemmetallet blev nødvendigt. — Som det af nedenstaaende Riste vil sees, med 18 Stemmer imod 12.

Ja.

Jørgensen, C.; Mossin; Nielsen, J.; Nørgaard; v. Støcken; Tang; Bjerring; Brasch; Brockdorff; Dahlerup; Frandsen; Hansen, C.

Nei.

Drejser; Milling; Nielsen, D.; Petersen, J.; Petersen, N.; Poulsen; Rosenørn; Skeel; Thalbitzer; Beck; Bruun, M. P.; Faurischou; Foged; Hansen, N.; Hansen, P.; Johannsen; Jørgensen, T.; Kirck.

Fraværende:

Boesen; Jacobsens; Ridders; Rittichau; Madvig; Moltke, N. W. (syg); Moltke-Hvidtfeldt; Bloug; Stinony; Strøm (syg); Wesfeldt; Andræ; Verthelsen; Vorgen; Carlsen; Christensen, B.; Clausen; Frølund; Jessen; Larsen; Behmann.

Derefter fattes det til § 41 stillede Endringsforslag tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Det er i Henhold til, hvad der passerende ved Sagens anden Behandling, at Udvalgets Majoritet har stillet Endringsforslaget til § 41, som gaar ud paa at gjøre det klart, at de Hovedgaardseiere, der have anskaffet Sprøiter og holde Sprøiter med Redskaber, kunne opnåe den samme fritagelse som den, der er tilfattet givne Een eller Flere, der for egen Regning anskaffe og vedligeholde slige Gjenstande. Man har ikke kunnet Andet end finde det baade retfærdigt og billigt, at det blev gjort klart, at Hovedgaardseierne ikke blive udsatte for at komme til at miste Afgang til denne fritagelse, der er tilfagt Andre, der anskaffe

Sprøiter, og som synes at være saa aldeles naturligt. Jeg troer ikke, at der behøves videre til anbefaling for dette Forslag. Jeg skal derfor ialtsald udsætte at høre mig videre, til jeg har hørt, hvad der muligt maatte fremkomme fra Andre og navnlig fra den Minoritet i Udvalget, som ikke har sluttet sig til Majoriteten.

Thalbitzer: Efter de Ytringer, der under Sagens forrige Behandling faldt fra de ærede Medlemmer af Udvalget, vilde jeg naturligvis have taget mit Forslag tilbage, da jeg var fuldkommen tilfredsstillet ved de stete Udtalelser; men jeg blev forhindret derti ved den pludseligt forlangte Afslutning. Jeg har ikke ønsket nogen Begünstigelse for Hovedgaardseierne. Jeg har blot villet den almindelige Retfærdighedsbehandling, at naar de erklære sig villige til at holde Sprøiter, bør de ligesaa vel som Andre være fritagte for at deeltage i Udgifterne til Communens Sprøiter. Grunden, hvorfor jeg havde stillet mit Forslag, har jeg saa udførligt udviklet ved anden Behandling, at jeg ikke skal gjentage det nu. Det forholder sig rigtigt, som jeg dengang udtalte, at man endnu ifølge en ministeriel Resolution af 1855 vedbliver, hvor der efter frivillig Overenskomst anskaffes Sprøiter, at lade Hovedgaardseierne bidrage til Omkostningerne derved. Jeg skal henlede den høitærede Justitsministers Opmærksomhed paa Landstingets Forhandlinger i Tidensens Nr. 52, og jeg vil haabe, at han, naar han har gjenneføet disse, ad administrativt Veie saa snart som muligt vil standse den Praxis, der i lang Tid har fundet Sted i Henseende til denne efter min Mening ulovlige Maade at udskrive Skat paa hos Hovedgaardseierne. Jeg maa endnu udtale mig om Noget, som den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kred (Milling) har uimodfagt gjentaget flere Gange under Sagens anden Behandling, nemlig at Hovedgaardseierne ikke havde Noget at beklage sig over, da de havde faaet en meget god Erstatning for de Byrder, de overtog ved Loven af 20de Juni 1850, og de kunde ogsaa godt tage flere paa sig end Andre. Naar han læser Loven af 20de Juni 1850 igjennem, vil han imidlertid see, at Eierne af det frie Hørtorn ikke have faaet anden Erstatning end for de 2 Rd., som